

[Finansministeren.]

kr. og virkningerne for staten af lavtlønstillægget med 35 mill. kr. Alene disse tre poster gav en stigning på 400 mill. kr. Der foreligger — som det ærede medlem ved — ikke en tilsvarende situation i år. De udgifter, der flyder af helhedsløsningen for det kommende finansår, er medregnet. Dertil kommer, at vi er nået længere frem i år i retning af en realistisk budgetlægning, og endelig for det tredje, henviser jeg til, at der er optaget lidt rigeligere reserver end sidste år. Jeg gør igen opmærksom på, at hvis januarpristallet udløser en reguleringsportion, vil udgifterne naturligvis stige med omkring 200 mill. kr., og jeg må i øvrigt fastholde, at det sammenligningsgrundlag, jeg har anvendt, er korrekt. Der er en lighed i forudsætningerne mellem det foreliggende finanslovsforslag og det nuværende skøn over udgifterne i indeværende finansår. Det er der ikke, når det drejer sig om en sammenligning mellem finanslovsforslaget nu og det finanslovsforslag, der forelå i november i fjor.

Der blev også som sædvanlig talt om besparelser under debatten i går, men jeg må sige, at den måde, hvorpå der blev talt om besparelser, ikke var helt den sædvanlige. Det var, som om talen derom var blevet afdæmpet. Dertil kom, at talen førtes på yderst forskellig måde af de tre ordførere for partierne til højre i salen, ja, jeg fristes næsten til at sige, at der blev talt på en så forskellig måde, at det må forekomme tvivlsomt, om der egentlig kan findes grundlag for en fælles politik.

Det ærede medlem hr. Rimstad var jo den, der gik videst i kravene om besparelser. Han ville spare endog på områder, hvor det ærede medlem hr. Thestrup ønskede at bruge flere penge. Jeg tænker på de to ærede ordføreres udtalelser om f. eks. vejudgifter; her var der en ganske klar modsætning. Man kan sige det på den måde, at det ærede medlem hr. Rimstad førte de kendte gammelkonservative toner frem her.

Det var ikke meget, det ærede medlem hr. Damsgaard talte om besparelser; det skete nærmest ved en tilkendegivelse af uvilje over for visse bevillinger, som det ærede medlem fortrinsvis havde fundet på kulturministerens budget. Jeg talte op, hvor meget det drejede sig om. Det beløb sig sammenlagt til 5 mill. kr. Det var altså,

hvad det ærede medlem havde at indvende over for et budget på 11 milliarder kr.

Det ærede medlem hr. Thestrup behandlede adskillige områder, men udtalte sig meget lidt konkret derom. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem udtalte sig for — selv om det skete næsten i forbifarten — at lægge opgaver ud til amter og kommuner, jeg forstod bl. a. for at aflaste statsbudgettet. Det ville jo være meget rart og af stor interesse at få at vide, hvad denne bemærkning mere konkret dækker over, og også at få at vide, om det ærede medlem herved tænker på de refusionsordninger, som gælder på en række områder. Det var måske ikke udelukket, at der her kunne findes et grundlag, på hvilket vi kunne snakke sammen, om tingene.

Det ærede medlem nævnedes, at centraladministrationen bør rationaliseres, og heri kan man jo — sagt så almindeligt, som det blev — ikke være uenig. I denne forbindelse efterlyste det ærede medlem nye betænkninger fra administrationsudvalget. Der er just for nylig kommet en sådan ny betænkning; den drejer sig denne gang om tolddepartementet. Jeg kan være enig i, at bestræbelserne på dette felt skal gå videre, og også i, at vi skal prøve på, så vidt det er muligt, at spare lønudgifter ved den rette anvendelse af arbejdskraften. Men vi må nok erkende, at det kan kun blive beskedent, hvad der kan nås fra det ene år til det andet, og det kan jo nemt gå således, at hvad der indvindes vil mere end rigeligt gå med, når vi til foråret 1965 skal forhandle om tjenestemandslønninger igen. Jeg er altså enig med det ærede medlem i, at der er områder, som vi fortsat skal være opmærksomme på, men jeg har mine tvivl om, at der er de helt store sparemuligheder her.

Det ejendommelige og interessante ved det ærede medlem hr. Thestrups tale i går var imidlertid ikke, at det ærede medlem talte vagt og ubestemt om besparelserne, men at det ærede medlem med megen styrke — og efter mit skøn med rette — talte om en række områder, hvor der er brug for større statsudgifter, for større investeringer. Det ærede medlem beskæftigede sig ret udførligt med trafik, undervisning, uddannelse og forskning, og hvis der skulle være nogen mening i disse udtalelser, og det går jeg da ud fra der skulle være, så